

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118368263
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6118368263.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom, so sídlom I. 4, XXX XX B., proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom Q. nábrežie X/A, XXX XX S. - mestská časť Staré Mesto, v konaní o zaplatenie 406,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/20/2019-90 zo dňa 10. septembra 2020, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovaného zo dňa 13.10.2020 proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/20/2019-90 zo dňa 10. septembra 2020 (rozsudok pre zmeškanie) o d m i e t a .

Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 406,- Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 406,- Eur od 27.12.2017 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Samostatným výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia. Okresný súd v napadnutom rozsudku poukázal na žalobu žalobcu, podľa ktorej na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru, priloženú v prílohe, ktorú si tento uplatnil na náhradu u žalovaného. Žalovaný neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Poškodený následne uzavrel so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bol nárok na náhradu škody vyplývajúci z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť oznámil žalovanému. Žalobca v žalobe uviedol, že jeho nárok na náhradu škody vyplýva z ust. § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 7 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“).

2. Okresný súd poukázal na ust. § 167 ods. 1, 2, § 273, § 274, § 275, § 277 ods. 1, 2, 3 CSP v spojení so zákonnými ustanoveniami zákona č. 381/2001 Z.z., § 442 ods. 1, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z. a mal za to, že boli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 274 CSP.

3. Okresný súd poukázal na pojednávanie dňa 10.09.2020, podľa ktorého právny zástupca žalobcu vyjadril, že súhlasí s rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, pokiaľ budú splnené zákonné podmienky. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, hoci naň bol riadne a včas predvolaný. Žalovaný neospravedlnil neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Žalovaný bol poučený zo strany okresného súdu, a to v predvolaní na pojednávanie, že ak sa nedostaví na pojednávanie, súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Žalobca podal návrh/súhlasil s rozhodnutím sporu rozsudkom pre zmeškanie. Právny zástupca žalovaného podaním zo dňa 09.09.2020 oznámil okresnému súdu, že sa nedostaví na pojednávanie vzhľadom na neodkladné pracovné povinnosti, ako aj z dôvodu hospodárnosti konania, ospravedlňuje svoju neúčast', ako aj neúčast' žalovaného. Okresný súd mal za to, že dôvody ospravedlnenia nespĺňajú podmienku v zmysle ust. § 274 CSP. Okresný súd neposúdil, že ide o ospravedlnenie vážnymi okolnosťami. Podľa názoru okresného súdu, zásada hospodárnosti nie je vážna okolnosť v zmysle ust. § 274 CSP. Ak súd vyhlásil rozsudok pre zmeškanie, tak nebol dôvod v odôvodnení rozsudku vyhodnocovať vyjadrenia a námietky žalovaného, a preto nebolo možné v odôvodnení uvádzať náležitosti v zmysle ust. § 220 CSP, keďže sa aplikuje ust. § 275 CSP. Okresný súd poukázal na odlišnú úpravu CSP a OSP, keďže v zmysle CSP sa neprihliada pri splnení podmienok ust. § 274 CSP pre vydanie rozsudku pre zmeškanie na to, či žalovaný bol pasívny alebo bol aktívny. V podstate ide akoby o „sankciu“ nedostavenia sa a neospravedlnenia sa vážnymi okolnosťami. Ak sa žalovaný nedostaví na pojednávanie a neospravedlní svoju neúčast' včas a vážnymi okolnosťami, tak je irelevantné, či žalovaný sa vo veci vyjadroval pred pojednávaním. Rozsudok pre zmeškanie sa vydáva bez ohľadu na to, či žalovaný bol aktívny alebo nie, pokiaľ sú splnené podmienky v zmysle ust. § 274 CSP. Aktivita žalovaného sa zohľadňovala podľa OSP a bola prekážkou vydania rozsudku pre zmeškanie. Konceptia CSP a úmysel zákonodarcu je za súčasného platného právneho stavu iná, odlišná a podstatné bolo iba to, či sú splnené podmienky podľa ust. § 274 CSP, a to bez ohľadu na prípadnú predchádzajúcu aktivitu žalovaného. Okresný súd nad rámec uvedeného poznamenal, že v danom spore nerozhodoval rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 273 CSP, a preto sa ani nezaoberal splnením podmienok v zmysle tohto ustanovenia.

4. V ďalšej časti odôvodnenia okresný súd uviedol, že vykonal dokazovanie na pojednávaní konanom dňa 10.09.2020, ktoré bolo uskutočnené v súlade s ust. § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu, žalovaného, právneho zástupcu žalovaného. Práve z titulu splnenia zákonných podmienok okresný súd rozhodol na pojednávaní dňa 10.09.2020 rozsudkom pre zmeškanie podľa ust. § 274 CSP.

5. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd aplikoval ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. Úspešný bol žalobca, ktorému bol priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný podaním zo dňa 13.10.2020. Ako dôvod odvolania uviedol, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Žalovaný upriamil pozornosť na ust. § 274 CSP s tým, že z dôvodovej správy k zakotvenému inštitútu rozsudku pre zmeškanie žalovaného vyplýva, že tento inštitút slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného. Žalovaný v danom konaní nebol nečinný. Žalovaný podaním zo dňa 09.09.2020 ospravedlnil neúčast' žalovaného, jeho právneho zástupcu na pojednávaní nariadenom na deň 10.09.2020, a to z dôvodu neodkladných pracovných povinností a pracovnej vyťaženia, ako aj z dôvodu hospodárnosti konania, t.j. aby nedochádzalo k zbytočnému zvyšovaniu trov konania. Žalovaný v ospravedlnení uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a zároveň informoval okresný súd, že súhlasí s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti.

7. Okresný súd nevyhodnotil ospravedlnenie žalovaného ako včasné a ako dôsledok vážnych okolností. O uvedenom posúdení ospravedlnenia zo strany okresného súdu sa žalovaný nedozvedel pred samotným vydaním rozsudku. Podľa žalovaného ak okresný súd posúdil ospravedlnenie žalovaného ako nedôvodné, mal podľa Čl. 4 CSP per analogiam postupovať inter alia podľa ust. § 183 ods. 4 CSP a bezodkladne upovedomiť žalovaného pred vydaním rozsudku, že žalovaným uvádzané dôvody ospravedlnenia, vrátane jeho súhlasu s prejednaním veci v jeho neprítomnosti, nemieni akceptovať. Ak podľa právnej teórie a praxe je vážnosť okolností ospravedlnenia vždy na posúdení a voľnej úvahe samotného súdu, potom nepochybne kauzálnou povinnosťou súdu je bezodkladne informovať dotknutú stranu o súdnom posúdení uvádzaných dôvodov ospravedlnenia. Neexistuje žiaden relevantný dôvod,

na základe ktorého by bolo dôvodné upustiť od povinnosti súdu bezodkladne informovať dotknutú stranu o posúdení ňou uvádzaných dôvodov ospravedlnenia, ak sa rovnaká bezodkladnosť podania ospravedlnenia má vzťahovať aj na samotnú dotknutú stranu pri podávaní ospravedlnenia.

8. V ďalšej časti odvolania žalovaný poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 04.06.2019. Podľa žalovaného okresný súd vydal rozsudok pre zmeškanie žalovaného bez splnenia podmienok pre jeho vydanie, pretože žalovaný bol v konaní aktívny, ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní, informoval okresný súd, že súhlasí s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti a navyše nebol zo strany súdu bezodkladne po podaní ospravedlnenia a pred vydaním rozsudku pre zmeškanie žalovaného informovaný, že by okresný súd posúdil ospravedlnenie žalovaného ako nedôvodné. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, pretože nebola podľa žalovaného splnená kumulatívna podmienka na vydanie rozsudku ako rozsudku pre zmeškanie žalovaného uvedená v ust. § 274 písm. b) CSP.

9. K doručenému odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 25.11.2020. Žalobca na rozdiel od žalovaného mal za to, že boli splnené všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 274 CSP. Rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného za aplikácie ust. § 274 CSP je rozhodnutím, ktoré predstavuje sankciu za nedostavenie sa na vytýčené pojednávanie a nejde o sankciu za pasivitu počas celého konania. Žalovaný vo svojom ospravedlnení neúčasti na pojednávaní uviedol ako dôvod pracovnú vyťaženosť a hospodárnosť konania. Podľa žalobcu išlo o okolnosť, ktorá bola žalovanému vopred známa, a preto mal dostatok času uskutočniť úkony za účelom odstránenia tejto okolnosti tak, aby sa mohol vytýčeného pojednávania zúčastniť. Skutočnosti, ktoré žalovanému bránili v účasti na pojednávaní navyše v ospravedlnení nešpecifikoval. Podľa žalobcu sa nejednalo o vážne okolnosti znemožňujúce žalovanému účasť na pojednávaní, a preto v zmysle ust. § 274 písm. b) CSP neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. To, že žalovaný, resp. jeho zástupca doručí súdu všeobecne koncipované ospravedlnenie do uskutočnenia pojednávania ešte neznamená, že tak urobil včas a že dôvody v ňom uvádzané okresný súd vyhodnotí za vážne. Žalobca poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13.12.2018, č.k. II. ÚS 369/2018-56. Za ospravedliteľný dôvod je považovaná okolnosť vážna, svojou povahou znemožňujúca sa sporovej strane zúčastniť nariadeného pojednávania, t.j. svojou povahou znemožňujúca každej sporovej strane za rovnakých okolností sa zúčastniť pojednávania, je súčasne ospravedliteľná, nepredvídateľná, neodvrátiteľná a náhla. Žalobca poukázal aj na rozhodnutia všeobecných súdov, a to Krajského súdu Žilina sp. zn. 6Co/29/2019 zo dňa 23.08.2019, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/150/2017 zo dňa 20.06.2018.

10. Podľa žalobcu v zmysle ust. § 274 CSP je možné rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného aj vtedy, ak sa žalovaný vyjadril k žalobe, t.j. ak v priebehu konania nebol pasívny a skutkové tvrdenia žalobcu poprel. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/87/2018, súd nie je povinný zohľadňovať predchádzajúce procesné správanie žalovaného, pretože jeho aktivita či pasivita v konaní nepatrí do rámca podmienok potrebných pre rozhodnutie kontumačným rozsudkom podľa ust. § 274 CSP. Ďalej žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/66/2019 zo dňa 26.06.2019, kde v obdobnej skutkovej a právnej veci bolo vyslovené, že žalovaným vyjadrená aktivita sa viaže k ust. § 273 CSP a nie k ust. § 274 CSP. Rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 CSP je zákonodarcom koncipované ako následok nedostavenia sa na termín pojednávania, ktorý bol riadne a včas doručený za súčasného poučenia žalovaného v predvolaní o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. V prípade pasivity žalovaného rozhoduje súd rozsudkom pre zmeškanie podľa ust. § 273 CSP. Ďalej žalobca poukázal na ďalšie rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/105/2018 zo dňa 29.03.2019. Pokiaľ ide o povinnosť súdu informovať stranu o neakceptovaní dôvodu na odročenie pojednávania, analógiu podľa ust. § 183 ods. 4 CSP je možné aplikovať iba v prípadoch, ak strana žiada o odročenie pojednávania. Žiadne ustanovenie upravujúce problematiku vydania rozsudku pre zmeškanie žalovaného neodkazuje na ust. § 183 ods. 4 CSP, a preto súd nemá povinnosť informovať stranu o neakceptovaní jej ospravedlnenia. Samotný súhlas s prejednaním veci v neprítomnosti žalovaného je pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného irelevantný, pretože podľa ust. § 180 CSP, po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti a otvorí pojednávanie. To znamená, že súd bez ohľadu na to, či bol súhlas daný alebo nie, musí rozhodnúť o tom, či sa bude konať v

neprítomnosti žalovaného. Súhlas neprítomnej strany sa v takomto smere nevyžaduje. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť s priznaním trov odvolacieho konania.

11. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 01.12.2020 (č.l. 112 spisu) bolo vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného doručené právnomu zástupcovi žalovaného s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 10 dní, ktorú možnosť žalovaný do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil.

12. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP a odvolanie žalovaného odmietol podľa ust. § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné v spojení s ust. § 356 písm. b) CSP, ak boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 274 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

13. Primárne krajský súd uvádza, že odvolaním žalovaného zo dňa 13.10.2020 je napadnutý rozsudok okresného súdu č.k. 19Cb/20/2019-90 zo dňa 10. septembra 2020, ktorý je rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. V rámci poučenia rozsudku okresného súdu, vydaného pre zmeškanie žalovaného je uvedené, že proti rozsudku odvolanie nie je prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie (§ 356 písm. b) CSP). Práve odvolaním žalovaného zo dňa 13.10.2020 bolo namietané, že okresný súd nemal kumulatívne splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Vzhľadom k tomuto základnému odvolaciemu dôvodu žalovaného považoval krajský súd za potrebné opätovne aj v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť citáciu zákonného ust. § 274 CSP, podľa ktorého na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak
a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

14. Z vyššie citovaného zákonného ust. § 274 CSP vyplývajú kumulatívne podmienky, za splnenia ktorých je možné rozhodnúť o žalobe žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, a to, ak je uskutočnený návrh žalobcu na takéto rozhodnutie, žalovaný sa nedostavil na pojednávanie, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a bol poučený o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie ako následku nedostavenia sa a súčasne žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Krajský súd má za to, že v konaní pred okresným súdom kumulatívne boli splnené všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 CSP.

15. Krajský súd podľa Zápisnice o pojednávaní zo dňa 10.09.2020 mal za preukázané, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa ust. § 274 CSP s poukazom aj k tomu, že ospravedlnenie neúčasti žalovaného bolo koncipované všeobecne a súčasne podľa právneho zástupcu žalobcu ho nebolo možné považovať za včasné ospravedlnenie vážnymi okolnosťami. Okresný súd v tejto veci nariadil pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, žalovaného a právneho zástupcu žalovaného. Okresný súd vykonal úkony podľa ust. § 181 CSP, vykonal dokazovanie a po konštatovaní, že boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Z obsahu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 10.09.2020 mal krajský súd za preukázané, že žalobca uskutočnil návrh na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 274 CSP. Zákonná podmienka návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného bola splnená.

16. Krajský súd konštatuje, že bola splnená aj ďalšia podmienka pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, a to, keď sa žalovaný nedostavil na pojednávanie nariadené na deň 10.09.2020 o 10,00 hod., hoci bol riadne a včas predvolaný prostredníctvom právneho zástupcu žalovaného v zmysle doručky za č.l. 73 spisu, z ktorej vyplýva doručený termín 10.09.2020 dňa 19.06.2020 žalovanému a právnomu zástupcovi žalovaného bol doručený termín dňa 22.06.2020. Súčasne žalovaný v predvolaní bol poučený o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, ktoré poučenie sa nachádza v predvolaní na č.l. 73 spisu.

17. Žalovaný v odvolaní namietal, že inštitút rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 274 CSP slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, pričom žalovaný nebol pasívny,

ako aj, že svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil. S týmto právnym názorom sa krajský súd nestotožňuje. Vyplýva to z toho, že rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 CSP je zákonodarcom koncipované ako následok nedostavenia sa na termín pojednávania, ktorý bol riadne a včas doručený za súčasného poučenia žalovaného v predvolaní o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a neospravedlnenia neprítomnosti včas a vážnymi okolnosťami. Ak sa žalovaný neospravedlnil vážnymi okolnosťami, resp. sa ospravedlnil, ale nie vážnymi okolnosťami, tak krajský súd uvádza, že boli kumulatívne splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Podľa názoru krajského súdu v zmysle zákonného znenia ust. § 274 CSP je preto možné hovoriť pri vydaní rozsudku pre zmeškanie žalovaného ako o sankcii za nedostavenie sa žalovaného na termín pojednávania. Zákonnú podmienku nedostavenia sa na nariadený termín pojednávania, vyplývajúcu z ust. § 274 CSP o rozhodnutí rozsudkom pre zmeškanie nemožno spájať so žalovaným tvrdenou obranou, že nebol v konaní pasívny. V prípade pasivity žalovaného rozhoduje súd rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 273 CSP, t.j. jednou zo zákonných podmienok vyplývajúcich z tohto ustanovenia je, že sa žalovaný nevyjadrí k žalobe a neuvedie svoju obranu, nepripojí listiny a neoznačí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktorú povinnosť bez vážneho dôvodu nespĺní. Nemožno preto akceptovať odvolací dôvod žalovaného v tom, že v konaní bol činný, nebol pasívny, podal odpor, ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní, keďže žalovaným takto vyjadrená aktivita sa viaže k ust. § 273 CSP a nie k ust. § 274 CSP, ktoré upravuje podmienky na rozhodnutie súdu rozsudkom pre zmeškanie z dôvodu nedostavenia sa na nariadený termín pojednávania. Krajský súd k odvolaciemu dôvodu žalovaného o tvrdení, že nebol pasívny, poukazuje na rozdielnosť ustanovení § 273, § 274 CSP, upravujúcich vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Ustanovenie § 273 CSP je vnímané ako sankcia za absenciu povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti zo strany žalovaného pre štádium konania pred pojednávaním, t.j. rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného aj bez nariadenia pojednávania a ust. § 274 CSP je vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, ako sankcia za nedostavenie sa na nariadené pojednávanie, keď týmto spôsobom súd rozhoduje po nariadení pojednávania. Práve ust. § 274 CSP malo viesť k tomu, aby zo strany žalovaného vo všeobecnosti sa nerobili obštrukcie pri prejednaní žalobného nároku, resp. sa eliminovali prípadné obštrukcie. Krajský súd dodáva, že zo zákonného ust. § 274 CSP nevyplýva podmienka nespornosti uplatneného nároku, preto ak žalovaný vzniesol námietky voči žalobcovmu nároku, tak bolo na ňom, aby svoje procesné práva a povinnosti realizoval aj účasťou na pojednávaní.

18. Krajský súd má za to, že žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Tvrdené neodkladné pracovné povinnosti a pracovnú vyťaženosť v tomto termíne, ako aj dôvod hospodárnosti konania, t.j. aby nedochádzalo k zbytočnému zvyšovaniu trov konania, nemožno posúdiť tak, že sú to vážne okolnosti neúčasti právneho zástupcu žalovaného na nariadenom termíne pojednávania okresným súdom. Hoci zákon taxatívne nevymenováva, čo je možné považovať na ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní, resp. čo je možné považovať za vážnu okolnosť neúčasti na nariadenom pojednávaní, je už rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov ustálené, že sa má jednať o okolnosť objektívnej povahy, ktorá je náhla, neočakávaná, nepredvídaná, brániaca v možnosti účasti na nariadenom pojednávaní. Za ospravedlniteľný dôvod, resp. za vážnu okolnosť neprítomnosti na pojednávaní možno považovať len také závažné prekážky, ktoré sú preukázané a ktoré bránia žalovanému sa dostaviť na nariadené pojednávanie. Existencia takejto vážnej okolnosti musí byť tvrdená a preukázaná žalovaným, resp. jeho právnym zástupcom. Právny zástupca žalovaného takýto vážny ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní netvrdil a ani nepreukázal, keďže neodkladné pracovné povinnosti, pracovná vyťaženosť, ako aj hospodárnosť konania, nemajú charakter vážnych okolností neúčasti na nariadenom pojednávaní.

19. Krajský súd ďalej uvádza, že pokiaľ aj nie je zákonnou úpravou vymedzené, čo sa považuje za ospravedlniteľný dôvod a nie sú dané ani kritériá pre takýto ospravedlniteľný dôvod, tento by mal byť vyvodzovaný zo skutočnosti, ktorá je vo vzťahu k prebiehajúcej súdnej konaní a nariadenému pojednávaniu so zreteľom na všetky okolnosti vážna, svojou povahou znemožňujúca sa sporovej strane zúčastniť nariadeného pojednávania, t.j. svojou povahou znemožňujúca každej sporovej strane za rovnakých okolností sa zúčastniť pojednávania, je súčasne ospravedlniteľná (všeobecne prijímaná ako odpustiteľná), nepredvídateľná (nepredvídaná alebo neočakávaná), neodvrátiteľná (neumožňujúca sporovej strane prijať opatrenia prekonávajúce príčinu nemožnosti zúčastniť sa pojednávania) a náhla, vzhľadom k časovej súvislosti nedovoľujúca sporovej strane, v danom prípade žalovanému, resp. právnemu zástupcovi žalovaného uskutočniť kroky vedúce k tomu, aby sa zúčastnil pojednávania (NS SR sp. zn. 3Cdo 181/2008). Takýto ospravedlniteľný dôvod žalovaný nepreukázal. Krajský súd dodáva,

že ospravedlňiteľný dôvod je taký dôležitý dôvod, pre ktorý sporová strana zmeškala pojednávanie vo veci, ktorý ako prekážka sa vyznačuje závažnosťou, rozsahom alebo z iných dôvodov aspektom ospravedlňiteľnosti.

20. Nebol namieste ani odvolací dôvod žalovaného v tom, že okresný súd mal postupovať v zmysle Čl. 4 CSP v spojení s ust. § 183 ods. 4 CSP a bezodkladne upovedomiť žalovaného, resp. jeho právneho zástupcu o tom, že uvádzané dôvody ospravedlnenia, vrátane jeho súhlasu s prejednáváním veci v jeho neprítomnosti nemieni akceptovať. Je nepochybné, že z Čl. 4 CSP vyplýva analógia legis a analógia iuris, avšak zo znenia ust. § 183 ods. 4 CSP jasne vyplýva, že je viazané na návrh o odročenie pojednávania. Len v prípade, ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Žalovaný, resp. jeho právny zástupca neuskutočnili návrh na odročenie pojednávania, z ktorého dôvodu nie je možné postupovať podľa ust. § 183 ods. 4 CSP. Okresný súd nemal povinnosť bezodkladne upovedomiť žalovaného (jeho právneho zástupcu), že dôvody ospravedlnenia nemieni akceptovať. Právny zástupca žalovaného v podaní zo dňa 09.09.2020 (č.l. 79 spisu) k termínu pojednávania nariadeného na deň 10.09.2020 o 10,00 hod. uviedol, že ospravedlňuje svoju neúčast' na tomto pojednávaní, nemá žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a zároveň vyjadril súhlas s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti, t.j. žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu neuskutočnil návrh na odročenie pojednávania, s ktorým návrhom je len spojený postup súdu v zmysle ust. § 183 ods. 4 CSP.

21. Vzhľadom k uvedenému, krajský súd mal za to, že boli splnené všetky zákonné podmienky v zmysle ust. § 274 CSP na rozhodnutie o žalobe žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, preto odvolanie žalovaného zo dňa 13.10.2020 proti rozsudku okresného súdu odmietol v zmysle ust. § 386 písm. c) CSP, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné v spojení s ust. § 356 písm. b) CSP, ak odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného je prípustné len v prípade, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia, čo v danej veci splnené nebolo.

22. K správnosti svojho rozhodnutia krajský súd poukazuje aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/189/2017 zo dňa 27. februára 2018, osobitne na uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/87/2018 zo dňa 22. novembra 2018. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5Obdo/87/2018 poukazuje na ust. § 274 CSP, ako aj na právne závery odvolacieho súdu, podľa ktorých „...Skutočnosť, že žalovaný bol v doterajšom priebehu konania aktívny, nie je pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie na pojednávaní podľa ust. § 274 CSP rozhodujúca. Ako už odvolací súd uviedol, okrem splnenia podmienok v ust. § 274 CSP súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie žalovaného len v prípade, že sú splnené procesné podmienky konania, ďalej by nerozhodoval rozsudkom pre zmeškanie v prípade, že tvrdenia v podaniach žalobcu by neumožňovali takýto rozsudok vyhlásiť. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď na pojednávaní na návrh žalobcu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, nakoľko na vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené všetky podmienky zakotvené v ust. § 274 CSP.“ Najvyšší súd SR v tomto rozhodnutí sp. zn. 5Obdo 87/2018 skonštatoval, že po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zhodnotil procesný postup súdu prvej inštancie, ako aj aplikáciu predpisov procesného práva, zaujal stanovisko k odvolacím námietkam, vysvetlil, prečo ich považuje za neopodstatnené, a preto sa Najvyšší súd SR nemohol stotožniť s dovolacou námietkou žalovaného, že by odvolací súd neposúdil podmienky na vydanie kontumačného rozsudku podľa ust. § 274 CSP normované jeho hypotézou, v dôsledku čoho mu malo byť nesprávnym procesným postupom znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

23. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu mal za to, že v danej veci neboli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 CSP, pretože bol v konaní aktívny, s poukazom aj na uznesenie Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 04.06.2019. Krajský súd po oboznámení sa s týmto odvolacím dôvodom žalovaného, ako aj s uznesením Ústavného súdu SR uvádza, že závery z neho vyplývajúce nie sú aplikovateľné na daný sporový prípad, keďže tento je odlišný od stavu, ktorý je popísaný v predmetnom uznesení Ústavného súdu SR, t.j. je odlišný tak po skutkovej, ako aj po právnej stránke. Táto kvalitatívne odlišná skutková a právna situácia vyplýva z toho, že v danej veci bol vydaný platobný rozkaz č.k. 25Up/952/2018-31 zo dňa 4. decembra 2018, proti ktorému podal odpor žalovaný, ku ktorému sa vyjadril žalobca. Po postúpení veci z Okresného súdu Banská Bystrica na Okresný súd Žilina v zmysle č.l. 55 spisu, a to podaním zo dňa 12.02.2019, nasledovali úkony Okresného súdu Žilina, ktorý výzvou zo dňa 21.3.2019 (č.l. 65,

66 spisu) vyzval žalovaného, aby sa v lehote 30 dní od doručenia výzvy vyjadril k vyjadreniu žalobcu, uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na svoju obranu, pretože na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadať. Súčasne v tejto výzve žalovaný bol poučený o sudcovskej, ako i zákonnej koncentrácii konania. Predmetná výzva okresného súdu bola doručená žalovanému prostredníctvom jeho právneho zástupcu v zmysle doručky na č.l. 68 spisu dňa 25.03.2019, ktorá zostala bez vyjadrenia žalovaného. Naviac, žalovaný, jeho právny zástupca sa nariadeného termínu pojednávania pred okresným súdom na deň 10.09.2020 o 10,00 hod. nezúčastnili a právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast', ako aj neúčast' žalovaného. Okresný súd na nariadenom pojednávaní dňa 10.09.2020 vykonal úkony v zmysle ust. § 181 CSP podľa obsahu zápisnice, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu č.l. 1-82 spisu, a to so žalobou, záznamom o dopravnej nehode, faktúrou, podacími lístkami, zmluvou o nájme, čestným prehlásením, zmluvou o postúpení, oznámením o postúpení faktúry, výpismi z obchodného registra, platobným rozkazom, odporom proti platobnému rozkazu, písomnými podaniami strán konania, písomnou korešpondenciou súdu a vo veci v zmysle návrhu právneho zástupcu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného rozhodol rozsudkom pre zmeškanie.

24. Podľa krajského súdu jeho postup a rozhodnutie neodporuje ani uzneseniu Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 4. júna 2019, ak v odseku 43. odôvodnenia tohto uznesenia sa konštatuje, že postup v zmysle ust. § 274 CSP nie je žiaduci, najmä ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávanií, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie, čo však neboli okolnosti danej veci. Ak Ústavný súd Slovenskej republiky pri aplikácii ust. § 274 CSP vyjadril okolnosti za ktorých nie je žiaduci postup v zmysle tohto ustanovenia, ktoré okolnosti v danej veci tu neboli naplnené, tak potom mal krajský súd za to, že v zmysle tejto danej veci bolo namieste, ak okresný súd postupoval podľa ust. § 274 CSP a rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

25. Krajský súd poukazuje v súvislosti s týmto rozhodnutím aj na svoju rozhodovaciu činnosť, príkladmo na rozhodnutie sp. zn. 13Cob/196/2019 zo dňa 03. decembra 2019, kedy bolo v obdobnej právnej veci odvolanie žalovaného proti rozsudku okresného súdu pre zmeškanie žalovaného odmietnuté, ako aj ďalšie rozhodnutia sp. zn. 13Cob/41/2019 zo dňa 19.6.2019, sp. zn. 13Cob/150/2019 zo dňa 19.06.2019, sp. zn. 13Cob/34/2020 zo dňa 17.6.2020, sp. zn. 13Cob/86/2020 zo dňa 01.07.2020, sp. zn. 13Cob/99/2020 zo dňa 4. augusta 2020.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP, ktoré bolo primerane aplikované. Odmietnutím odvolania žalovaného žalovaný ako sporová strana procesne zavinila, že nebolo možné konať o podanom odvolaní žalovaným, preto žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.